

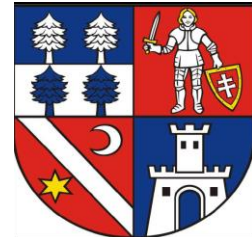
LETOKRUVY

3 / 2012 - 2013

CENA: 0,50€

**ČASOPIS STREDNEJ ODBORNEJ
ŠKOLY LESNÍČKEJ
V BANSKEJ ŠTIAVNICI**

Chcete vedieť, čo sa deje na SOŠL v Banskej Štiavnici? Všetky informácie o aktuálnych udalostiach na našej škole, ako aj o náhradnom rozvrhu vyučovania, nájdete na našej novej stránke: www.soslbs-1.webnode.sk/

Z OBSAHU

Ako som sem prišiel.....	3	Divadelný výlet do Nitry.....	25
Poľovníctvo a oddych.....	4	Lesnícke dni.....	26
Prospech a dochádzka.....	6	Súťaž v pretláčaní.....	29
Valentínske srdiečka.....	8	Internátna superstar.....	30
Moje meno je Valentín.....	9	Lúčenie maturantov.....	32
Umelecký prednes.....	10	Častušky 4.E a stužková 4.E.....	33
Cesta do Fínska 1.....	12	Častušky 4.B.....	36
Cesta do Fínska 2.....	14	Najlepšie maturitné práce.....	38
Cesta do Fínska 3.....	16	Galéria najlepších.....	41
Oslavy sviatku žien.....	18	Vlastná tvorba.....	42
Súťaž v trúbení.....	20	Závislosti.....	48
ARTpódium.....	22	Jahodový kopček.....	50
Veľká noc.....	24	Kto je to?.....	51

Ilustrácia: Tomáš Lehocký, 1.B

Ako som sem prišiel...

Roku pána, nevie sa kedy, písal sa deň zrodu číreho zla. Jeho zlo sa stalo legendou, jeho krutosť bola neukojiteľná. Chcel zničiť všetko a všetkých živých a vládnuť celému svetu. To sa stalo, ale 58 rokov pred mojím zrodom. Vtedy vládla zima. Sneh padal, ľad sa topil, srnky mrzli, medvede spali, Mc Donald mal zavreté. Nebolo to v tom dni na začiatku januára pre mňa podstatné, pretože v tomto čase o piatej ráno som sa narodil. Nevie o tom, lebo si na to nespomínam. Vraj som mal pol metra, niekoľko kíl a reval som, ako keby ma na nože brali. Aspoň dúfam, že to nebolo z tej nechutnej nemocničnej stravy, ktorá sa tak trochu podobá na tú internátnu.

Avšak všetko začalo až príchodom domov. Nevedel som kde som, nič som nechápal a na všetko som vyplieštal oči ako vyoraná myš. Takto to šlo niekoľko rokov. Učil som sa spoznávať ulice a domy, ľudí a stromy. Pred sebou som mal jasnú budúcnosť. No to som nevedel o tom mieste, kde mučia deti. Oni to nazývali škôlkou.

Prežíval som tam, ako večeť slamy v rieke. Jedlo hnusné, deti malé parazity, čo mi robili zle. Bola to forma neutralizmu. Ja som nepotreboval k životu ich, oni mňa.

No nevedel som o pravom pekle na Zemi. Kto to prežije, vyjde zocelený krvou, utrpením a bolesťou. Bola to kockatá budova plná pachu smrti. Mnohí z vás na to prišli, je to škola. Miesto utrpenia a bolesti. Prvý ročník bol najťažší. Musel som si vybudovať aký taký rešpekt, aby ma uznali za člena stáda. Môj najhorší nepriateľ z prvého ročníka hispánskeho tvaru a výzoru, sa stal mojím najlepším priateľom. A tak som na tej ceste utrpenia a bolesti deviatich rokov išiel ďalej. Bolo to poučné a príkladné ako bojovať v Afganistane. Naučil som sa základy prežitia a krok za krokom išiel vpred za svojou kariérou. Bola to cesta plná klamstiev, intríg a porušených sľubov. Mnoho zla bolo vykonaného.

Táto sága nekončí, ale pokračuje ďalšími mukami. A teraz sedím na slovenčine a píšem svoj príbeh...

Text a foto: Erich Hoos, 1. E

Obrázok: <http://www.balkanforum.info/f12/boese-127884/index7.html>

V januári 2013 sa uskutočnila výstava **POĽOVNÍCTVO A ODDYCH** v Bratislave. Expozícia trvala päť dní a my sme tam nemohli chýbať. Jeden celý deň nám zabrala príprava stanovišťa. Témou našej tohtoročnej výstavy boli hniezda,

a preto sme návštevníkom ponúkli hniezda rôznych druhov vtákov, hmyzu a dokonca sme mali aj diviacie ležovisko. Najväčšou raritou pre návštevníkov boli plamienky Hugo a Amelia a výr skalný Ula. Prvý deň výstavy sa uskutočnilo slávnostné

otvorenie, ktorého sa zúčastnil aj samotný pán prezident. Po zahájení sme sa už mohli naplno venovať tomu, načo sme tam prišli – reprezentácii našej školy. Naše stanovište navštívili aj zahraniční hostia, ktorí sa tak isto zaujímali o našu školu. Keďže sme sa snažili sprostredkovať im čo najviac informácií a odpovedať na zvedavé otázky, museli sme sa popasovať aj s našimi jazykovými schopnosťami. Okrem nich nás svojou návštevou poctili aj významné slovenské osobnosti. Dokonca prišiel aj generálny riaditeľ Incheby, pán

Ing. ALEXANDER ROZIN, CSc., a odfotil sa s jednou z našich nádherných plamienok.

Večer sme boli pozvaní na recepciu, kde najprv boli ocenené najlepšie slovenské výrobky a potom nasledovali vystúpenia

Pavla Hammela a skupiny Gladiator. Ďalšie dni mali naši trubači aj niekoľko vystúpení, ktoré sa stretli len s úspechom a chválami. Naše stanovište navštevovali nielen dospelí, ale aj deti, pre ktoré sme mali pripravených niekoľko hier, zaujímavých masiek zvierat a dokonca aj hniezdo pre deti, kde si mohli ľahnúť a vyskúšať si, ako sa v nich cítia zvieratá. Posledný deň sme sa už všetci tešili na návrat do Banskej Štiavnice, aj keď počas celého pobytu v hlavnom meste medzi nami panovala pozitívna atmosféra a cítili sme sa naozaj výborne. Za to, že sme si odniesli krásne

spomienky a veľa vecí sme sa naučili, vďačíme aj našim profesorom - Kataríne Gálikovej, Štefanovi Petrikovičovi a Veronike Dudíkovej.

Text a foto Nina Hoduliaková, Miroslava Tomášová, 2.E

Stredná odborná škola lesnícka Banská Štiavnica

Vyznamenaní žiaci 1. polrok školský rok 2012 / 2013

1.A - Ing. Miroslav Uhrin

Dávid Michal 1,313

Kicko Tomáš 1,5

Minár Martin 1,125

Polc Jakub 1,00

Valentík Martin 1,375

Spolu v triede: 5

1.B - Mgr. Eleonóra Valovičová

Mudrončík Peter 1,125

Stribula Šimon 1,25

Spolu v triede: 2

1.E - Ing. Iveta Mlynáriková

Gretsch Dominik 1,313

Hoos Erich 1,5

Orovčíková Kristína 1,00

Spolu v triede: 3

2.A – Ing. Peter Lacko

Kašiar Milan 1,133

Spolu v triede: 1

2.B – Mgr. Darina Šemodová

Madaj Matúš 1,2

Spolu v triede: 1

2.E – Mgr. Jana Lavríková

Bolgárová Diana 1,4

Hoduliaková Nina 1,4

Hrabovský Milan 1,333

Chytilová Martina 1,467

Rovňan Marek 1,2

Tomášová Miroslava 1,143

Spolu v triede: 6

3.A – Ing. František Černotka

Lipták Peter 1,00

Spolu v triede: 1

**Prehľad študijných výsledkov SOŠL
za 1. polrok šk. roka 2012/2013**

trieda	príspech prerobené	využitých bodov na základ prerobené	učiteľ učiteľ	napísali v triede	trieda	príspech prerobené	využitých bodov na základ prerobené	učiteľ učiteľ	napísali v triede
1. A	2,25 4	51,57 3	Ing. Uhrin	Polc Jakub 1,00 David Michal 1,313	3. A	2,26 2-6	66,00 7	Ing. Čeruška	Kapich Peter 1,00 Belička Michal 1,214 Hrabovský Milan 1,333
1. B	2,39 9	48,29 2	Mgr. Valovičová	Mudrončík Peter 1,125 Stribula Šimon 1,25 Erich Hoos 1,5	3. B	2,45 10	78,82 11	Ing. Kútnik	Stribula Šimon 1,25 Kútnik Dominik 1,313 Čeruška Miroslav 1,375
1. E	2,30 7-8	42,32 1	Ing. Mlynáriková	Orovčíková Kristína 1,00 Gretsch Dominik 1,313 Erich Hoos 1,5	3. E	2,10 2	70,33 8	Mgr. Herda	Kremlová Miroslava 1,29 Žitniaková Mária 1,429 Hrabovský Milan 1,333
2. A	2,62 12	52,18 4	Ing. Lacko	Kašiar Milan 1,133 Tomaszová Miroslava 1,143 Petr Lacko 1,00	4. A	2,30 10	75,00 10	Ing. Kalčík	Tomášová Miroslava 1,143 Bolíčka Michal 1,214 Baláž Filip 1,5
2. B	2,05 1	74,69 9	Mgr. Šemodová	Madaj Matúš 1,2 Stribula Šimon 1,25 Stribula Šimon 1,25	4. B	2,26 5-6	87,91 12	Mgr. Hradilová	Bolíčka Michal 1,214 Priehoda Valentín 1,429 Gretsch Dominik 1,313
2. E	2,11 3	60,00 6	Mgr. Lavríková	Tomaszová Miroslava 1,143 Bolíčka Michal 1,214 Hrabovský Milan 1,333	4. E	2,52 11	58,74 5	Mgr. Černotka	Bolíčka Michal 1,214 Bolíčka Michal 1,214 Mlynáriková Iveta 1,375

Najlepší žiaci SOŠL

Meno	trieda	Príspech
Lipták Peter	3. A	1,00
Orovčíková Kristína	1. E	1,00
Polc Jakub	1. A	1,00

Prospechová tabuľa SOŠL v Banskej Štiavnici, ktorú pripravuje pani profesorka Ing. Katarína Gáliková, je umiestnená vo vestibule školy.

3.B – Ing. Dominik Kútnik

Spolu v triede: 0

3.E – Mgr. Vladimír Herda

Kremlová Miroslava Paulína 1,5

Žitniaková Mária 1,429

Spolu v triede: 2

4.A – Ing. Ján Kotlár

Baláž Filip 1,5

Jusko Martin 1,5

Nosál Stanislav 1,214

Rusko Štefan 1,429

Spolu v triede: 4

4.B – RNDr. Ida Hradilová

Belička Michal 1,214

Priehoda Valentín 1,429

Spolu v triede: 2

4.E – Mgr. Mária Smutná

Spolu v triede: 0

Poradie tried podľa prospechu 1. polrok školský rok 12 / 13

1. miesto: 2.B – Mgr. Darina Šemodová   2. miesto: 2.E – Mgr. Jana Lavříková
3. miesto: 3.E – Mgr. Vladimír Herda

Poradie tried podľa dochádzky 1. polrok školský rok 12 / 13

1. miesto: 1.E – Ing. Iveta Mlynáriková   2. miesto: 1.B – Mgr. Eleonóra Valovičová
3. miesto: 1. A – Ing. Miroslav Uhrin   -vn-

VALENTÍNSKE SRDIEČKA

Ani sme sa nenazdali a prišiel ten dávno očakávaný deň, a to deň sv. Valentína. Deň sv.

Valentína je dôležitý pre všetkých ľudí, ale hlavne pre tých, ktorí sú zamilovaní. Všade na svete sa oslavuje každoročne 14. februára.

Sv. Valentín bol kňaz a lekár. Legenda hovorí, že keď sa panovník Klaudius rozhodol zrušiť manželstvo, pretože podľa jeho názoru ženatí muži nevykazovali v armáde také dobré výsledky ako slobodní, Valentín potajomky sobášil zamilovaných, za čo bol zatknutý a kruto potrestaný. Klaudius ho dal verejne popraviť v deň pohanského sviatku. V tento deň by sme si mali prejavovať lásku. Či už priateľskú, kamarátsku, rodičovskú alebo súrodeneckú. A preto sme sa aj my na internáte rozhodli vyrobiť krásne srdiečka a obdarovať nimi našich profesorov a vychovávateľov. Pri výrobe srdiečok nám pomohli aj vychovávateľa. Zúčastnili sa prváci z 1.E a 1.B triedy. Aj napriek tomu, že účasť

nebola veľká, srdiečok sme urobili dostatok. Dokonca nám zvýšilo aj pre rodičov. Srdiečka

sme vyrábali zo sena. Vystrihli sme si kartón v tvare srdca. Obalili sme ho senom a obkrútili sme ho zelenou nitkou. Keď už bolo srdiečko hotové, pridávali sme rôzne zaujímavé dekorácie. Čokoládové srdiečka, cukríky, korálky a pod. Po dokončení srdiečok sme na každé srdiečko dali menovku, aby sme vedeli, komu je adresované. Zažili sme kopu srandy. Na druhý deň sme srdiečka dali do zborovne, aby si každý profesor zobral to svoje.

Sme veľmi radi, že sme mohli potešiť našich profesorov, vychovávateľov a aj rodičov, a zároveň vyplniť svoj voľný čas niečím užitočným.

Text a foto: Kristína Orovčíková, 1.E

Moje meno je Valentín...

Prinášame vám krátky rozhovor s maturantom SOŠL v Banskej Štiavnici, skvelým trubačom a večne usmiateym chalanom, Valentínom Priehodom.

Ako si sa dostal k takému nezvyčajnému menu?

U nás je to už pomaly rodinné dedičstvo. Aj môj otec a starý otec sú nositeľmi tohto mena. Pochádzam z dedinky Poruba pri Prievidzi. Kedysi vraj u nás bolo veľa Valentínov, ale v súčasnosti už toto meno nosím len ja a môj otec.

Ovplyvnilo meno Valentín Tvoj život?

Veľmi. Keď sa predstavím, zvyčajne to vyvolá úsmev, čo je pre zoznámenie dobrý začiatok. Na jednej strane je toto meno stále častejšie spájané s láskou a sviatkom zalúbených, na druhej strane je zaujímavé, nezvyčajné a ľahko zapamätateľné.

Ako oslavuješ svoje meniny?

Sviatok Valentína oslavujú skôr iní a popri tej červenej srdiečkovej záplave sa na nás, skutočných Valentínov, akosi zabúda.

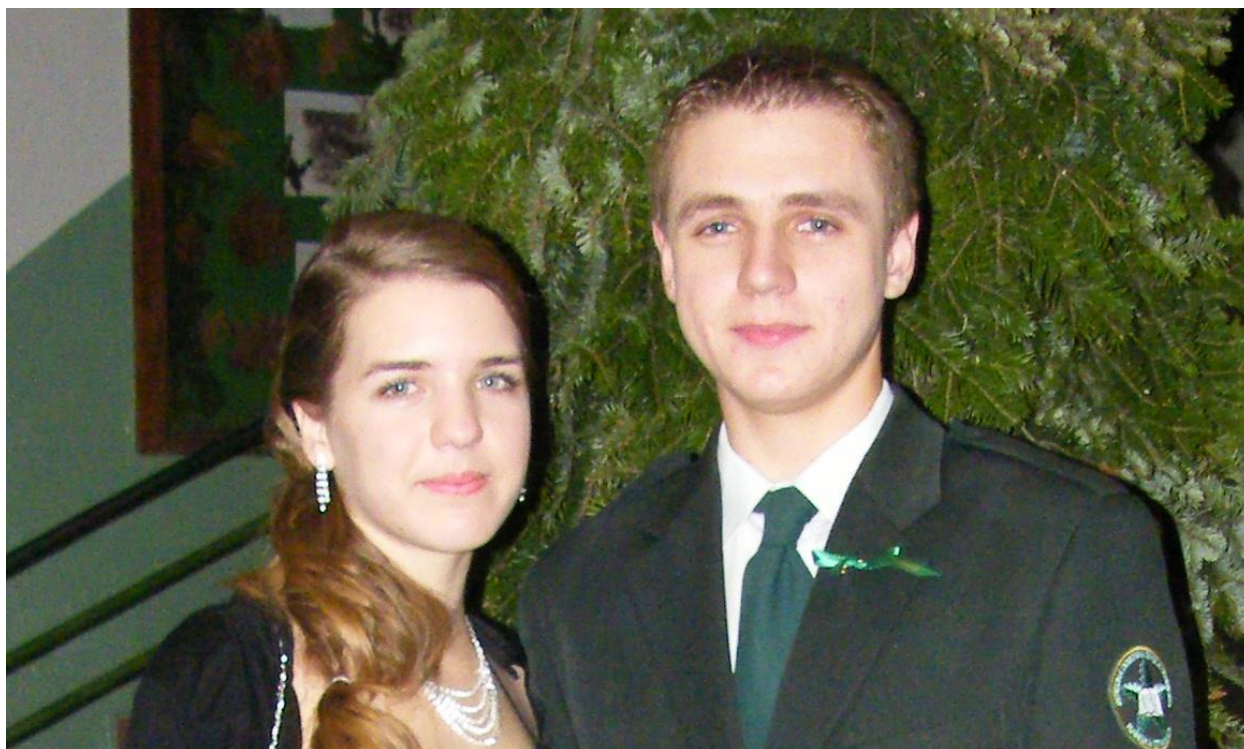
Ako Ťa oslovujú Tvoji priatelia a známi?

Tak to je zaujímavá otázka, lebo rodičia ma volajú Vaľko alebo Vaľušo, kamaráti Vaľuš, starší páni u nás v dedine Valent alebo Vaľo, učitelia ma zásadne oslovujú Valentínko, ženy jednoducho Valentín.

Môžeš nám povedať nejakú zaujímavosť spájajúcu sa s týmto menom?

Zaujímavé je, že som sa ešte so žiadnym iným Valentínom, okrem svojho otca, nestretol.

Text a foto: Janka Bernáthová a Valentín Priehoda 4.B

Umelecký prednes

Koncom februára sa uskutočnilo školské kolo v prednese poézie a prózy. Súťaže sa zúčastnili žiaci zo všetkých ročníkov. Predstavili sa nám ôsmi žiaci, z toho piati predniesli poéziu a traja prednášali prózu. Porotu tvorili dve skupiny. Prvú tvorili

profesorky slovenčiny a druhá bola zložená zo žiakov druhých a tretích ročníkov. Atmosféra bola veľmi príjemná. Nielen výhercovia, ale aj zúčastnení diváci dostali sladké odmeny.

Próza:

1. Miroslava Tomášová, 2.E
2. Gabriela Brečková, 4.E
3. Nina Hoduliaková, 2.E

Poézia:

1. Jana Janšová, 2.E
2. Kristína Tonhajzerová, 2.E
3. Mária Žitniaková, 3.E

Výhercovia postúpili do okresného kola prózy, ktoré sa konalo v Kremnici, a poézie v Banskej Štiavnici.

Do Banskej Štiavnice postúpili Kristína Tonhajzerová a Jana Janšová. Súťaž sa konala v priestoroch kaviarne Divná pani. Každý súťažiaci si vybral poradové číslo, aby vedel, v akom poradí vystúpi pred porotu. Atmosféra bola veľmi príjemná a súťažiaci dostali aj menšie občerstvenie. Porota po krátkej prestávke vyhlásila výsledky a všetkým zúčastneným dala menšie školenie ako vystupovať pri recitácii na javisku. Súťažiaci sa vo vlastnom záujme mohli spýtať, aké chyby robia pri recitovaní. Na záver sa s nami porota rozlúčila a s príjemným pocitom sme odchádzali domov.

Okresné kolo v próze sa konalo v Mestskom kultúrnom stredisku v Kremnici, kde sa dostali študentky Miroslava Tomášová a Nina Hoduliaková. Spoločnosť im robila pani profesorka Prokeiová. Úvodný ceremoniál bol podobný tomu v Divnej pani. Atmosféra aj porota bola veľmi príjemná. Aj keď môžeme úprimne povedať, že sme s konečným umiestnením veľmi nesúhlasili. Podľa nás výber ukážok niektorých

súťažiacich nebol adekvátny k danej úrovni a tak isto nám vadilo, že sme boli „pomiešaní“ aj s kategóriu dospelých. Vystúpenie niektorých súťažiacich patrilo skôr na divadelné dosky, ako na prednes prózy. Aj keď sme sa neumiestili, získali sme nové skúsenosti a do budúcnosti motiváciu zlepšovať sa.

Text a foto: Miroslava Tomášová, Nina Hoduliaková, Kristína Tonhajzerová, 2.E

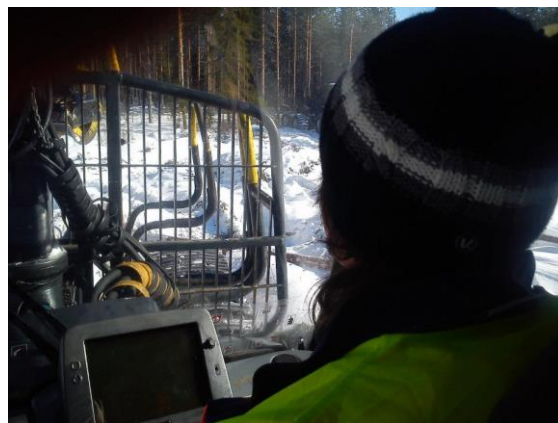

Cesta do Fínska 1

Projekt Leonardo nám umožnil zúčastniť sa pracovnej stáže v jednej z fínskych lesníckych škôl v peknom malom mestečku Toivala.

Začalo sa to 6.marca, kedy sme odleteli z letiska v Budapešti. Skoro 5 dní sme strávili v krásnom hlavnom meste -

v Helsinkách. Navštívili sme množstvo múzeí a kultúrnych pamiatok, zoznámili sme sa s domácimi i cudzincami, ktorých tam bolo požehnané. Stretávali sme veľa pekných dievčat.

Následne sme cestovali vlakom cca 300km na sever do nášho cieľa Toivaly. Naším sprievodcom bol miestny učiteľ a poľovník. Ten nám ukázal školu a okolie.

Prvý večer sme sa učili bežkovať, pretože sme nasledujúci deň robili sčítanie zveri a bez bežiek by sme sa v takom snehu ani

nepohli. V ten deň sme spolu nabehali 12 km, a to hlavne v lese.

Ďalšie dni sme strávili so špecialistami na spíľovanie rizikových stromov v okolí obydľí a budov, ktoré tieto stromy ohrozovali.

Na rybačku sme išli ešte raz, ale tentokrát sme sa presúvali pomocou snežných skútrov. Zažili sme na nich kopec zábavy. Navštívili sme aj lesnícke múzeum Lusto, kde sme sa dozvedeli veľa z histórie lesníctva v tejto krajine. Po večeroch sme

Niektoré dni sme sa presúvali dosť ďaleko. Napríklad dni, keď sme pracovali s vyvážacími súpravami. Jedným slovom super mechanizmy. Veľmi rýchlo sme si na ne zvykli. Bolo to ako hrať hru, ale toto bola skutočnosť. Jeden slnečný piatok sme sa vybrali na ryby. Tunajšie zákony dovoľujú rybolov v zime úplne zadarmo a bez povolení. Bohužiaľ, nič som nechytal, ale Borisovi sa pošťastilo chytiť malú rybičku.

chodili hrať biliard a oddychovať v saune. Strava bola vynikajúca. Rovnako aj ubytovanie a doprava. Ľudia boli veľmi milí a ochotní. No nič netrvá večne a tak sa aj náš pobyt jedného krásneho dňa, a to 26. marca 2013 skončil.

Text a foto: Michal Petráš, Borislav Peciar, 3. E

Cesta do Fínska 2

Dňa 2. marca sme odlietali do Fínska na stáž. Už v lietadle sa začalo naše dobrodružstvo. Leteli sme z Budapešti do hlavného mesta – Helsiniek, kde sme prestúpili a leteli ďalej do mestečka Tampere. Tam nás čakal Hannu. Srdečne nás privítal, naložil do dodávky a išli sme ešte dve hodiny do Ähtäri, do školy –

Tuomarnientie, na internát. Hannu nám ukázal izbu, kde sme boli ubytované počas celej stáže. Na druhý deň sme videli toto nádherné mesto a išli do školy.

Hannu nám predstavil profesorov, ukázal triedy, jedáleň a oboznámil s programom na celé tri týždne. Potom sme dostali mundúr – pilčičky odev, prilbu a čižmy. Chodili sme do lesa píliť stromy a robili

spoločnosť aj jednému milému blondákovi v harvestore. Mávali sme aj hodiny fínštiny, kde sme sa naučili narátať do desať a predstaviť sa. Viac sme nedokázali, pretože fínština bola pre nás zložitá. Jeden deň sme mali športový. Na ich škole, každý rok a v ten istý deň, majú 20kilometrový maratón na bežkách, ktorého sme sa zúčastnili. Naučili sme sa bežkovať a zažili pritom plno zábavy.

Náš voľný čas bol zaujímavý. Väčšinou sme

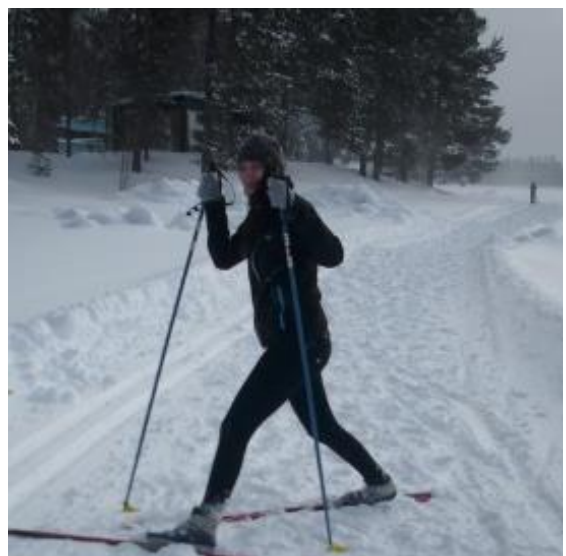
leňošili, lebo sme boli vyčerpané z programu. Ale keď sa nám chcelo, išli sme na bežky alebo spoznávali okolie.

Keď sme chceli niečo z obchodu pod zub, museli sme ísť 5km tam aj späť...

Zhrniem to jednou vetou, bolo nám tam fantasticky. Ešte by sme išli hocikedy. Máme kopu nových zážitkov a skúseností.

Text a foto: Miroslava Paulína Kremlová, Alexandra Mesterová 3.E

Cesta do Fínska 3

Všetko sa to začalo 6.3.2013 o 5:00, kedy sme vyrazili z domu. Let do Helsínk trval dve hodiny a 25 minút. Prvý víkend sme spoznávali Fínsko.

Hneď v piatok sme navštívili Národné múzeum. Videli sme tam veľa historických predmetov ako sú napríklad: starodávne lyže, hrnčeky a vazy, pozostatky ľudí a zvierat, dobové šatstvo, šperky, zbrane, meče a brnenia.

V sobotu sme boli pozrieť prírodovedné múzeum, ktoré bolo neskutočne nádherné. Boli tam kostry zvierat žijúcich vo vode, ale aj na súši. Videli sme veľa pravekých zvierat, ktoré už nežijú, ale sú stále medzi nami.

Taktiež tam boli aj súčasné zvieratá, ktoré vyzerali ako živé. Najviac sa mi páčila expozícia dinosaurov. Z tohto nádherného múzea sme sa pobrali na druhú stranu mesta- do vodného sveta. Bol super, hlavne tunel, kde ste mali pocit, že ste rovno medzi rybami. Bol to skvelý pocit, keď vedľa vás plávali raje a nad vami žraloky. S vodného sveta sme sa presunuli do zimnej záhrady. Rástli tam rastliny rôznych druhov a veľkostí. Tieto rastliny rástli v skleníkoch veľkých ako bungalovy.

Posledný deň sme išli do prístavu. Prvýkrát v živote som bol pri mori a kráčal po zamrznutej vode.

V pondelok ráno sme išli vlakom priamo do Kajaani. Tam nás čakala riaditeľka, ktorá nás zaviedla do školy. Hneď vedľa nej boli tri malé

domčeky. V jednom sme bývali- presnejšie v Pettole 2C.

Na druhý deň ráno sme na hodine angličtiny prezentovali našu školu a Slovensko. Tieto prezentácie sa žiakom aj

profesorom veľmi páčili. V učebni simulátorov, nám Erkki Väyrynen ukázal ako máme ovládať simulátor. Jazdili sme na forwarderi – vyvážačke značky John Deere. Bol veľmi prekvapený, že na prvýkrát sme to zvládli veľmi dobre.

V stredu sme išli na exkurziu do mesta Kuhmo. Išli sme do firmy Sawmill, kde spracovávali celé stromy na hranoly a pozreli sme si aj prírodné centrum Petola, kde nám premietali film o živote fínskych zvierat v prírode.

Vo štvrtok sme išli do mesta Valtimo pozrieť odbornú školu a ich stroje. Dá sa povedať, že ich stroje boli skoro všetky značky Ponsée, Volvo, John Deere. V triedach mali veľa

učebných pomôcok, dokonca aj celú kabínu z harvesteru, ktorú využívali ako simulátor.

Po prezretí školy nás Henry zobral do hory, aby sme vedeli, ako v skutočnosti pracuje harwerstor Ponsee.

Piatok sme išli na cvičisko s forwarderom Ponsee, ktorý sme ovládali. Našou úlohou bolo naložiť a vyložiť forwarder za pomoci hydraulickéj ruky.

Víkend sme strávili prehliadkou mesta Kajaani a nákupmi.

V utorok sme mali simulátor forwarder a harwers a v stredu sme navštívili Vojnové múzeum. Bolo pekné a dýchalo minulosťou.

Vo štvrtok sme išli do Vuokatti - športovej školy, kde sme išli so sprievodcom na turistiku na snežniciach. Bolo to veľmi zábavné a zároveň aj namáhavé, lebo prvýkrát som stál na niečo takom.

drevo nakladať na úložnú plochu, tak sme drevo ukladali za seba na cestu a z cesty zase na kopu. S týmto Mercedesom sme sa hrali celý deň. To bol najlepší zážitok z celej stáže vo Fínsku.

Za tieto tri týždne, strávené tak ďaleko od

V piatok nás čakalo cvičisko s Pekka Huttunenom, ktorý nás mal na starosti. Tento profesor nám vysvetlil všetko ohľadom Timber Trucku Mercedes a aj hydraulickéj ruky s kabínou. Zo začiatku sme mali strach, ale potom to už išlo samo od ruky. Nedovolili nám

domova, sme zažili veľa vecí. Spoznali sme nových ľudí, ich reč, zvyky a kultúru. Za to všetko sme vďační našej skvelej škole. Bolo super. Získali sme nové skúsenosti z okolitého sveta.

Text a foto: Marek Šurina, 3.B

OSLAVY SVIATKU ŽIEN

Dňa 6. 3. 2013 sa v Kultúrnom centre mesta Banská Štiavnica uskutočnila tradičná oslava Medzinárodného dňa žien. A my sme boli samozrejme pri tom!

Symbolickou zelenou vetvičkou ozdobenou stužkami pozdravov do programu prispeli aj pedagógovia a študenti našej školy.

Atmosféru poľovačiek v čarokrásnom prostredí slovenských lesov a zážitky umocnené tónmi lesných rohov priblížilo hornové kvarteto, ktoré tvoria štyria šarmantní páni, dlhoroční priatelia a pedagógovia SOŠL : Ing. Jozef Králik, Ing. Štefan Petrikovič, Mgr. Pavel Brnčo a Ing. Ladislav Kružíč.

Kytičkou nežných veršov potešila publikum naša študentka a skvelá recitátorka Gabika Brečková.

Krásny hudobný pozdrav priniesli klavirista a hudobný skladateľ Marek Rovňan s talentovanou speváčkou Jankou Janšovou.

Druhú pieseň v sprievode gitarových tónov zaspievalo milé a usmievavé duo Julka Kašiarová a Dianka Zajková.

O záverečný potlesk sa postarali úspešní mladí trubači Tomáš Plenta a Valentín Priehoda. Program so žiakmi zostavila pani vychovávateľka Idka Hradilová.

Podujatie sa konalo pod záštitou Živeny-spolku slovenských žien. K bohatému programu prispel aj tanečný súbor Texasky, talentovaná speváčka Diana Krnová a folklórny súbor Baďančianky.

Medzi prítomnými dámami nechýbali pani primátorka Banskej Štiavnice Nadežda Babiaková a podpredsedníčka NR Jana Laššáková.

Text a foto: -jb-

Súťaž v trúbení na loveckom rohu a lesnici

Ráno pätnásteho marca sme nasadli do auta a vyrazili z pred Lesníckeho internátu v Banskej Štiavnici na trubačskú súťaž do krásneho českého mestečka Šluknov. Toto mesto v Čechách sa nachádza v okrese Děčín v Ústeckom kraji. Síce cesta trvala až desať hodín, ale aj tak sa nám zdalo, že ubehla ako voda. Ani sme sa nezazdali a boli sme v Šluknove. Aj keď spočiatku bolo pre nás všetko nové a neznáme, po čase sme si našli nielen nových kamarátov, ale aj starých známych z predchádzajúcich zrazov trubačov. Boli sme ubytovaní na školskom internáte. Po vybalení sme sa rozhodli, že si ešte pretrúbime signály, ktoré budeme trúbiť na súťaži. Na druhý deň ráno sme vstali, zobrali si veci a išli na raňajky. O pol deviatej ráno bolo slávnostné uvítanie a otvorenie trubačskej súťaže v Šluknovskom katolíckom kostole. Po

uvítaní sme sa presunuli do kultúrneho domu v Šluknove. O pol desiatej začali súťažiť prví súťažiaci. Ako prví trúbili sólisti na lesnici. Bol to nádherný pocit počúvať ten krásne piskľavý hlas lesnice. Nechýbala ani trojčlenná porota, ktorá si všimla aj tú najmenšiu chybičku. Od štvrt na jedenást do trištvrte na jedenást bola desiatová prestávka. Po prestávke nasledovali sólisti hrajúci na loveckom rohu. Tie krásne hrubé tóny zapadali do seba ako kusy nejakej skladačky. V tejto kategórii sa zúčastnili aj dvaja naši študenti - Valentín Priehoda a Tomáš Plenta zo 4.B. O pol dvanástej porota vyhlásila obedňajšiu prestávku, po ktorej súťaž pokračovala ďalej. Keď dotrúbil posledný sólista boli dve hodiny. Po prestávke nasledovala kategória trúbenie v súboroch. V tejto

kategórii sme sa konečne predviedli aj my. Bol to obrovský stres zatrúbiť bezchybne. Náš štvorčlenný súbor tvorili dvaja prváci - Jakub Badrna a Kevin Tartott a dvaja štvrtáci - Valentín Priehoda a Tomáš Plenta. Darilo sa nám výborne. Samozrejme, že boli súbory, ktoré trúbili krajšie a lepšie ako my, ale hlavné je to, že sme sa tejto súťaže aspoň zúčastnili. Bol podvečer, keď posledný súbor odtrúbil svoje krásne signály, ktorými sa súťaž ukončila. O pol šiestej sa všetci trubači zišli, aby si pretrúbili signály, ktoré sa mali trúbiť večer na vyhodnotení súťaže. Vyhodnotenie, po ktorom nasledovalo

slávnostné trúbenie, sa uskutočnilo v kostole.

Síce sa nám nepodarilo umiestniť sa na prvých troch miestach, ale nám to nevadí, pretože tomu dáme šancu aj budúci rok. Dotrúbili sme a aj keď trochu sklamaní, vrátili sme sa do kultúrneho domu na spoločenský večierok, kde nás čakal bohato prestretý stôl. Na súťaž máme krásne spomienky, pretože sme navštívili nielen zaujímavé miesta, ale stretli sme aj množstvo nových ľudí. Dúfam, že sa tejto súťaže budeme môcť zúčastniť aj na budúci školský rok.

Text a foto: Kevin Tartott, 1.B

Obrázok: <http://sk.wikipedia.org/wiki/%C5%A0luknov>

ART pódium 2013

V stredu 20. marca 2013 Školský internát pri Spojenej škole na Povrazníku zažiaril mladými talentami. Boli sme pri tom!

V poradí už 13. ročník prehliadky záujmovo - umeleckej činnosti a tvorivosti mládeže roztancovali populárne Texasky, ktorým pod vedením aktívnych manželov Berešíkovicov skandovali už stovky divákov doma i v zahraničí. V úvodnom príhovore PhDr. Viera Gregáňová, riaditeľka Spojenej školy v Banskej Štiavnici, a Mgr. Mária Petrová z POS privítali a predstavili hostí, medzi ktorými nechýbali tí, ktorým

Artpódium patrí - študenti.

Po zahájení úvodného ceremonálu potešila publikum úžasným hlasovým prejavom speváčka Diana Krnová. **Moderátor podujatia, študent SOŠL Ivan Donič, s patričnou stavovskou hrdosťou uviedol vystúpenia svojich spolužiakov -**

lesákov. Ako prví sa „zaskvelí“ trubači Tomáš Plenta, Kevin Tartott a Jakub

Badrna, ktorý sa zároveň predstavil aj ako básnik a recitátor s gitarovým sprievodom Julky Kašiarovej. Zrak i sluch pohladila krásnym krojom i ľudovými piesňami naša heligonkárka Majka Žitniaková. Programový blok SOŠL, ktorý zostavili p. vychovávateľky RNDr. Idka Hradilová a Ing. Alexandra Černotková, uzavrel klavirista a skladateľ Marek Rovňan s našou speváčkou SUPERSTAR Jankou Janšovou.

O vzrušujúce i úsmevné momenty sa postarali mladučké sokoliarky Linda Hanuszová a Michaela Kališeková zo Základnej školy Maximiliána Hella v Štiavnických Baniach. Pri práci s dravcami si sokoliari počínali naozaj profesionálne, aj keď dámy v publiku si museli dávať pozor na účesy. Riaditeľ školy Mgr. Pavel Michal obohatil praktické

ukážky zaujímavými informáciami. Po krátkom spomienkovo-poetickom návrate do študentských čias v Banskej Štiavnici spevom opäť ovládla pódium Dianka Krnová. Program sa príjemne stupňoval. S obrovským aplauzom diváci privítali

hudobné zoskupenie LEVEL 2, v zložení Jozef Štang, Diana Brečková, Natália Soligová, Stela Beláková pod vedením skvelého huslistu, p. učiteľa Dušana Kabinu, ktorý má dar prebudiť hudobný talent aj v ľuďoch, ktorí o ňom ani netušili. Záver večera plného krásy, mladosti a energie patril roztancovaným Texaskám, ako aj prehliadke zručnosti a umenia študentov Spojenej školy. Mladí barmani Martin Voštiar a Matej Papp pripravovali a ponúkali lahodné miešané nápoje a diela zručných kaderníčok Kristíny Nedoroščíkovej a Zuzany Zadubancovej, boli taktiež odmenené zaslúženým potleskom.

Art pódium pripravili BBSK- Pohronské osvetové stredisko Žiar nad Hronom - Pracovisko Banská Štiavnica, Školský internát pri Spojenej škole v Banskej Štiavnici, Mesto Banská Štiavnica, ako aj samotní študenti s pomocou svojich obetavých pedagógov.

Text a foto: -jb-

VELKÁ NOC

Keď niekto spomenie Veľkú noc, každý si pod tým predstaví oblievačku. Na Veľkú noc sa viac tešia chlapci, a to asi preto, že sa vyžívajú v tom, ako môžu dievčatám urobiť zle. Ale skúsme sa na Veľkú noc pozrieť z iného hľadiska. Veľká noc je najvýznamnejší kresťanský sviatok, ktorý pripadá na marec alebo apríl. Veľká noc je pre kresťanov oslavou zmŕtvychvstania (resp. vzkriesenia) Ježiša Krista po jeho smrti na kríži. Udalosti Veľkej noci a ich

interpretácia úzko súvisia s významným židovským sviatkom Pesach, ktorý sa slávi zhruba v rovnakej čase. V prostredí gréckokatolíckej a pravoslávnej cirkvi sa pre tento sviatok používa takmer výlučne názov Pascha. My si však podme pripomenúť sviatky Veľkej noci na internáte. Asi dva týždne pred Veľkou

nocou sa vyhlásila súťaž o najkrajšiu veľkonočnú výzdobu. Do súťaže sa zapojilo viacero izieb. Tie izby, ktoré sa do súťaže zapojili si dali na výzdobe záležať. Výzdoba bola pestrá a nechýbal ani krásny biely zajačik, ktorý dve noci spinkal na internáte. Jeho majiteľkou je Julka Kašiarová. Tí, čo sa zapojili do výzdoby neľutovali, pretože boli odmenení aj sladkou odmenou. Najkrajšou výzdobou sa mohli popýšiť dievčatá z izby číslo 125.

Text a foto: Kristína Orovčíková, 1.E

Divadelný výlet do Nitry

Väčšina žiakov našej školy býva na internáte. Ako trávime čas po škole? Rôzne. Niekto pri počítači, niekto v sokoliarni, niekto spí a niekto sa aj učí. Jeden aprílový podvečer bol iný – pani vychovávateľka RNDr. Ida Hradilová zorganizovala návštevu nitrianskeho divadla. Predstavenie „Rok v Kocúrkove“

sa konalo 17. apríla 2013. Na javisku Divadla Andreja Bagara ožili smiešno-smutné príbehy tesnošilovskej rodiny, ktorá si žije svojím tradičným kocúrkovským životom.

O pol piatej sme boli všetci nastúpení pred školským internátom a nedočkavo sme čakali na školský autobus. Keď prišiel, s radosťou sme sa doňho nahrnuli a cestovali sme do Nitry. Tam sme mali chvíľkový rozchod po meste a o pol šiestej sme sa pobrali do divadla. Predstavenie začalo o šiestej, síce s menším meškaním, ale tak to už v divadlách chodí. Oplatilo sa čakať, predstavenie bolo naozaj úžasné a všetci si ho pochvaľovali. Po konci vystúpenia sme sa bez komplikácií vrátili naspäť na internát.

Text a foto: Patrik Šulek, 1.B

<http://nitra.sme.sk/c/6760153/kocurkovo-je-vtipnou-zmesou-lasky-a-kritiky.html>

Lesnícke dni 2013 Banská Štiavnica, Zvolen

Lesnícke dni - po dlhej zime sa konečne všetko zazelenelo a bolo ako stvorené pre tieto výnimočné dni. Tento rok sa Lesnícke dni konali 23. apríla - na námestí vo Zvolene a 25. apríla - v Botanickej záhrade v Banskej Štiavnici.

Námestie aj botanická záhrada spomínaných miest sa počas týchto dní hemžili zvedavými deťmi a pozornými učiteľkami.

Na námestí vo Zvolene sme sa mohli stretnúť s mnohými zaujímavými stanovišťami. Stanovište našej školy bolo zamerané hlavne na rôzne úlohy pre deti. Iné stanovištia boli zamerané napríklad na ukážky ťažby dreva, pestovania lesa alebo hospodárskej úpravy lesov.

V areáli botanickej záhrady sa návštevníci, hlavne deti z materských a základných škôl, mohli stretnúť s mnohými úlohami a rôznymi pomôckami. Najčastejšie s drevenými a plastickými, ktoré boli ručne vytvorené

pracovníkmi školy, či s využitím biologického materiálu (lesných plodov a pod.), ktorý bežne nachádzame v našich záhradách alebo v prírode.

Obľúbenou previerkou vedomostí bolo aj tzv. Logico Picolo, kde bolo potrebné správne, pomocou farebnej značky, priradiť obrázok dreviny k presnému názvu, alebo obrázok zvieratka k jeho pomenovaniu a podobne.

Celá akcia bola pod vedením našich profesorov, a to hlavne: V. Dudíkovou, P. Kyjovskou a pánom profesorom Š. Petrikovičom. Pri jednotlivých stanovištiach boli žiaci prvého, druhého a tretieho ročníka. A tak aj s pomocou našich žiakov, deti poznávali a určovali, čím sa živí lesná zver, poznávali ekológiu stromu, skladali hlavolamy a hádali hádanky, zaskákali si ako žabka, zajac, či ako malá blcha.

Mohli si poskladať vlastný les a vyskúšať si ešte veľa iných zábavných aktivít.

Autor: Daniel Cagáň, 3. A

Foto: Zvolen- Dominika Bubelínyová, Kristína

Csontosová, 1.E, Daniel Cagáň, 3.A

Botanická záhrada - Peter Lacko, Tomáš Macko 3. A

Lesnícky deň očami detí zo Základnej školy Dr. Jánskeho v Žiari nad Hronom

Pretože naša škola sa nesie v názve Zelená škola, rozhodli sme sa našim mladším žiakom rozšíriť vedomosti a zručnosti v oblasti environmentálnej výchovy. Dňa 25. apríla 2013 sa tretiaci a prváci pod vedením svojich triednych pani učiteliek Šípkovej, Snopčokovej a pani vychovávateľky Mazan vybrali do Banskej Štiavnice na lesnícke dni, ktoré organizovala Stredná odborná škola lesnícka v areáli Botanickej záhrady. Študenti SOŠL mali pripravené rôzne prezentačné stánky, kde žiaci mali možnosť získať informácie o zvieratách či rastlinách, ktoré sa vyskytujú v ich okolí. Okrem toho sa mohli naučiť rozpoznávať stopy zvierat, druhy drevín či lesných plodov a semien. Mnohí si vyskúšali sadenie stromčekov. Žiakov však najviac zaujali hlavne živé zvieratá. Vystúpenie sokoliarov s dravcami či jazda na koni, bol pre všetkých určite nezabudnuteľný zážitok.

Účastníci zájazdu:

Mgr. Šípková, Mgr. Snopčoková, Mazan

Lesnícky deň v botanickej záhrade SOŠL zhrnutý v holých faktoch

Lesníckych dní sa zúčastnilo 31 materských a základných škôl + vysokoškoláci z TU vo Zvolene a tiež cca 904 registrovaných návštevníkov + neregistrovaní - rodiny s deťmi. Spolu sa napríklad na občerstvení vydalo 1100 kusov párkov a rožkov - každý účastník po jednom a potom sme ešte rozdávali ovocie - mimochodom aj z našej záhrady- a cukríky, lebo ešte stále chodili ľudia a skupiny.

*Našich žiakov, ktorí robili aktivity sa zúčastnilo 89.
Z učiteľov sa zapojili aktivitami:*

Ing. František Černotka - zoológia a kone

Ing. Katarína Gáliková - lesné rastliny a ochrana lesa

Ing. Ján Kotlár - hospodárska úprava lesa

Ing. Ladislav Kružič - poľovníctvo

Ing. Jozef Králik + Ing. Miroslav Uhrin - lesná ťažba

Ing. Dominik Kútnik - pestovanie lesa

Ing. Iveta Mlynáriková - ako sa v lese máme správať

Mgr. Eleonóra Valovičová - hlavolamy a hádanky

Mgr. Jana Lavríková + Mgr. Denisa Prokeínová - hádanky, a hlavolamy - krása slovenčiny

Mgr. Darina Šemodová + Mgr. Dominika Moravíková - hádanky a hlavolamy angličtina

Ing. Štefan Petrikovič - sokoliari + organizácia

Fotodokumentácia: Ing. Peter Lacko

ZIS (základné informačné stredisko):

Ing. Veronika Dudíková a Ing. Petra Kyjovská -

14 stanovišť + organizačné zabezpečenie

Mestské lesy - občerstvenie

SPŠ S. Mikovíniho 1 stanovište - separovaný odpad

Sponzori: Mestské lesy Banská Štiavnica
občerstvenie rožky 800 ks, 800 ks párkov,
nealko nápoje

COOP Jednota s.d. Žarnovica - cukríky
Anton Antol s.r.o. - 300 ks rožkov
Mäsovýroba Preňčov s.r.o. - 300 ks párkov
Inmedia, spol, s.r.o. Zvolen - džúsy 2
kartóny (1 liter), 4 kartóny minidžúsy
Ján Machovič EDEN Krupina - čokoládové
tyčinky
HYSIPA SK s.r.o. - ovocie
Tomáš Cigľan B. Štiavnica - 2 kartóny
minerálky

Text: -vd- Foto: -vn-,

<http://www.zskrupina.sk/tag/banska-stiavnica/>

Súťaž v pretláčaní rukou a tlaku v ľahu na lavičke

Gymnázium Andreja Kmeťa v Banskej Štiavnici dňa 24.4.2013 po tretíkrát zorganizovalo tradičnú súťaž „silných chlapcov“ Arm wrestling – súťaž v pretláčaní rukou a tlaku v ľahu na lavičke.

Hlavným rozhodcom bol majster sveta v pretláčaní rukou Radoslav Dobrovič. Pán Dobrovič ešte aktívne trénuje a v máji ho čakajú v Taline majstrovstvá Európy v pretláčaní. Súťaže sa zúčastnilo 52 žiakov z 5 stredných škôl Banskej Štiavnice.

Súťažilo sa v štyroch váhových kategóriách

a príjemným oživením bola disciplína – nosenie 50 litrových sudov na vzdialenosť 25 metrov. Naši žiaci nás fantasticky reprezentovali. Víťazstvo z vlaňajšieho roka obhájili a získali putovný pohár Rada Dobroviča. V kategórii jednotlivcov sa umiestnili nasledovne:

1. miesto – do 70 kilogramov Ján Obročník 3.A
2. miesto – do 80 kilogramov Filip Majerský 2.E
3. miesto – do 90 kilogramov Michal Salva 3.A
1. miesto – nad 90 kilogramov Eduard Selecký 3.A
3. miesto – nad 90 kilogramov Peter Gunár 3.A

Všetkým srdečne gratulujeme!

Filip Majerský 2.E

foto: <http://gvmb.s.edupage.org/photos/?gallery=86&photo=album>

Internátna SUPERSTAR ŠI pri PaSA

Aj tento rok sa náš ŠI v Banskej Štiavnici zapojil do Internátnej SUPERSTAR. A to nie síce v takom rozsiahlom obsadení ako minulý rok, ale predsa. Súťaže som sa zúčastnila JA (Diana Zajková). Doprovod mi robila Natália Ondrejková.

Hneď, ako sme dorazili do Turčianskych Teplíc, sme sa museli zorientovať, kde vlastne internát pri PaSA je. Netrvalo nám to dlho ... vykúkal na nás hneď spoza rohu ☺ Vo vstupnej hale na nás čakali milé hostesky, ktoré mali za úlohu uviesť nás na našu izbu a pripomenúť podmienky súťaže a program. Po ubytovaní sme išli spolu s hosteskami do vkusne pripravenej spoločenskej miestnosti, kde mala príhovor organizátorka súťaže.

Nastal obed ! S Natáliou sme sa presunuli do jedálne a nastal šok. V jedálni nás nečakal náš usmievavý kuchár Janko, ale obed nám spopod polozatvoreného okienka podala kuchárka, ktorá sa ani len trochu nepousmiala. Bol to pre nás nezvyk. Potom sme si začali všímať celý systém. V jedálni dievčatá fungovali ako roboti. Čokoľvek potrebovali, riešili čipmi. Jedlo sa tam na umelých tanieroch a pilo z umelých pohárov, ktoré ste dostali len za žetón v hodnote 5 eur. Nikdy to nepochopím. Čo sa týka samotného jedla - na našom internáte je miliónkrát

chutnejšie. Predsa vám lepšie padne, keď sa na vás usmeje náš Janko a utrúsi nejakú vtipnú poznámku ☺

Keď sa obed skončil, išli sme do mestského kultúrneho centra, kde sme mali generálku pred súťažou. To prebehlo v poriadku.

Videli sme také talenty, že ja som im

nesiahala ani po päty! Dve vynikajúce klaviristky. Z nich jedna nádherne spievala. Okamžite sa stali našimi favoritkami na výhru. Skúška prebehla výborne. Zaspievali sme si a už sa len čakalo, kým „To“ Začne ☺

Prišiel čas súťaže- bolo nás trinásť a vylosovali sme si poradie.

Prvé kolo súťaže, žiadna tréma. (ku podivu) Keď som spievala ja, nemohla som sa pozerat' na Natáliu lebo mi z toho samozrejme bolo vtipne, ale nejako som to zvládla. V druhom kole to išlo taktiež všetko ako po masle. Dievčatá boli nedečkavé. Počas dlhého rozhodovania porotcov sme to nevedeli vydržat' a urobili sme menšiu zmenu programu ☺ Všetky sme napochodovali na pódium a spievali sme. Klaviristka tam hodila nejaké tóny a išli sme na obľúbenú ľudovú strunu ☺

Keď sa už porotcovia rozhodli a vymenovávali 1., 2. a 3. miesto, nastalo sklamanie. No nie pre mňa. Vyhrať pre mňa nebolo dôležité. No z našich favoritiek postúpila len jedna. Ale stáva sa ☺ Komercia vždy uspeje

a vyhráva. Vždy to tak bolo. Ale sme šťastné, že sme sa zúčastnili a spoznali super ľudí.

A !!! jedno výnimočné dievča s talentom, aký sa len tak nevidí. Niet divu, keď to bola exotka Barbara Bartolini.

Barbara Bartolini (video z vystúpenia nájdete v mojom profile na FB:Dianka Zajková).

súťažiaci

Autor článku: *Diana Zajková*

Photo: Michaela Maceková Photography

Lúčenie maturantov so školou

Dňa 10.05.2013 sa v zborovni Strednej odbornej školy lesníckej prišli žiaci 4.ročníkov rozlúčiť so svojimi profesormi. Do zborovne vstúpili so spevom a v hudobnom sprievode Viktora Bráďňanského. Profesorom predniesla

dojímavú báseň Gabriela Brečková a prihovril sa im úprimnými slovami Ivan Donič. Neskôr sa k maturantom prihovril riaditeľ SOŠL Ing. Rudolf VALOVIČ, CSc. a poprial im veľa šťastia na maturitných skúškach ako aj v celom ďalšom živote.

Na nasledujúcich stránkach si zaspomíname na našich štvrtákov.

Norbert Soročina, Foto: Peter Lacko

4.E ČASTUŠKY 4.E

Triedna profesorka

Mgr. Mária Smutná

Vždy je našou dobrou vílou,
obetavou, múdrou, milou.
Ukryje pár ostrých viet
nemčínársky jazykový kabinet.
Na koberček pozýva nás
no a potom hustí do nás,
čo sme zase spackali,
ako takí somári.
No o chvíľu zase žiari,
prezradí ju úsmev v tvári,
keď už do nás nehustí,
vieme, že nám odpustí.

Milan Cúth:

Cúthnik tenký ako prútik,
nepočuje nikdy budík.
Aj keď nie je ranné vtáča,
nervy ľuďom rád vytáča.
A tie známky? Žiadna sláva,
na hodinách stále spáva.

Ondrej Adamcok :

Ondro playboy kozelnický,
usmieva sa pekne- vždycky.
s BMW-čkom machruje,
a vlasy si géluje.
Aj keď hrdá zo seba granda,
napriek tomu je s ním
sranda.

Denis Čokič:

Denis Čokič šibal je,
s učením sa nebije.
Každé auto rozbije,
pritom ani nepije.

Attila Balogh:

Attila veľký SOČ-kár je,
stále nad niečím filozofuje.
Hudbu on rád počúva
a kávičku popíja.

Matej Ďuriš:

Matej Ďuriš rýchly je,
občas pívko vypije.
Do školy on často chodí
na všetko sa stále škerí.

Eva Beňová:

Evka kulhánčanka je,
dravce veľmi miluje.
Z fajky ako komín bafká,
Dadka je jej kamarátka.
Krásna, sexi, to už hej,
v uniforme zelenej.

Kristína Fremalová:

Do tanca aj do roboty,
či preliezať ponad ploty.
Koníky aj psíky
aktivity Kiky,
čo havranie vlasy má
a miluje Adama.

Gabriela Brečková

Gabika je ako víla,
múdra, krásna a aj milá.
Kdeže sa tu taká vzala?
Z Antona k nám docupkala.
No rada aj papuľuje,
a básničky recituje.

Barbora Klimová:

Bašuliatko, to je kvietok,
krotiteľka sovích klieťok.
Ľuboškova láska veľká,
brílkou ako učiteľka.
Hoc nevinný úsmev má,
do pozornosti všetkých dá.

Peter Konôpka

Peťo, to je duša čistá,
tichý agent – humorista.
Tichá voda brehy myje,
sokoliarske srdce bije.
Ale najviac činí sa,
keď trénuje Harrisa...

Zdenka Nad'ová:

Zdenka baba bláznivá,
v šibalstvách sa vyžíva.
S Ondrom slovne zápasí,
ako na večné časy.
Len jedno jej uniká, a to
ekonomika.

Slavomír Machava:

Slavo krátke vlasy nosí,
najradšej má, keď ho Miloš
vozí,
v škole dlho neposedí,
v piatok 9:30 na autobus
letí.

Lýdia Oslancová:

Zabáva sa veľmi rada,
prvoradá je paráda.
Mobil, facebook, image,
všetko pekne po rade.
Naša Lydka je vždy in,
v módných trendoch hráva
prím.

Igor Barnák:

Igor ten má činky rád,
diviaka dá na výrad.
Keď on pušku začne brať,
celá hora sa začne báť!

Tomáš Pintér:

Pint'ó, ten rád autá máva,
na diske sa rád zabáva.
V škole sa on dobre učí,
z brčkami sa nerád lúči.

Ján Melich:

Jano štramák veľký
pozná všetky filmy z telky.
Vo Zvolene ženy balí,
na diske sa rád baví.

Pavol Purgat:

Paľo na posteli leží,
veľa hadov doma drží.
Tvrdu hudbu on rád máva,
často mu z nej zašibáva.

Filip Minka

Filip to je uzlík nervov,
kerky jeho slabosti.
Včasný príchod do školy,
nerobí mu starosti.
Keď odzvoní koniec školy
tak s úsmevom na tvári,
zbehne schodmi dolu k autu,
a so Sisou sa vyparí.

Daniela Pustaiová:

Dadka je náš krpec malý,
záhadne sa občas tvári.
Pre krkavce slabosť má,
šibalka je parádna.
S Evkou tvoria super tím,
v sokoliarni hrajú prím.

Miloš Sabo:

Miloš to je driftér veľký,
opaľuje všetky dievky.
Na brigády makať chodí,
slušne si tak privyrobí.

Ľubomír Urban:

Ľubo to je koniar veľký,
ako z westernovej telky.
Na pretekoch vyhráva
a v škole to dospáva.

Zoltán Szántó:

Zoltán Szántó to je
z Tornaly,
s dievkami sa rád pobaví.
Slovenčiny sa obáva,
na hodinách zaspáva.

Silvia Vargová

Sisa naša vysmiata,
ráno s ňou niet žiadnej
reči.
Do áut veľmi zažratá,
no sukne sa jej nosiť prieči.
Radšej voľné tepláky, dáke
nové tetovanie.
Slušne sedieť na zadku,
to teda pre ňu nie je.

Jakub Székely :

Babské izby navštevuje,
a od Evky odpisuje.
Duffy, to je figliar veľký,
obavy má iba z hulky.
No keď nervy dostane,
trieda v strachu ostane.

Dávid Šejnoha:

Dlhé vlasy- romantika
a povaha flegmatika.
Uhádli ste, to je on,
Dávid – spiaci šampión.
Nebudťe ho radšej ani,
lebo bude beda s vami.

Denis Trungel:

Denis je chlap ako hora
na berlingu všetko zdoľá.
Jedna pekná gymnazistka
omotala si ho zblízka.
Urastený ako strom
aj s pircingom nad okom.

Text a foto: Barbora Klimová, 4.E

STUŽKOVÁ SLÁVNOSŤ 4.E TRIEDY

Nádych, výdych a už sa ozval prvý tón slávnostnej hudby v miestnosti plnej ľudí... Začala sa stužková slávnosť našej, 4.E triedy. Udalosť, na ktorú sme čakali už od septembra. Udalosť, ktorá nám konečne otvorila dvere do sveta „dospelých“. Do krásne vyzdobenej telocvične vykročila prvá naša triedna učiteľka Mgr. Mária Smutná a my - žiaci, opatrne za ňou. Decentne sme sa zaradili do mierneho polkruhu a začali myslieť len na prítomnosť. Cítili sme v sebe hrdosť, napätie a vzrušenie zároveň, pretože sa na nás upierali zraky našich rodičov, učiteľov, vychovávateľov...

Začali sme spievať študentskú hymnu – Gaudeamus igitur a okrem našich úst sa takmer nič nepohlo. To obrovské vzrušenie začalo opadať až po potlesku prítomných a my sme vedeli, že tento večer určite dopadne na výbornú. Odprezentovali sa prejavy rodičov a profesorov, ktoré nám ukázali cestu do života a zhodnotili, akí sme boli žiaci počas necelých štyroch rokov. Slávnostná večera, tiché tóny melancholickej hudby a program, ktorý rozveselil a dobre pobavil všetkých prítomných, posunul slávnostný večer nenápadne ďalej...

Niekoľko minút pred polnocou už všetci prítomní vedeli, že táto jedinečná a neopakovateľná „udalosť“ dopadne pre všetkých na výbornú. Bol to jednoducho večer, na ktorý nikto z nás nikdy nezabudne.

Barbora Klimová, Ján Melich, 4.E

4.B ČASTUŠKY 4.B

1. Viktor Brádňansky
Poldeci už v sebe má,
z vesela si zaspieva.
Vtipy vraví veľmi rád,
s každým je on kamarát.
Heligónku nadrapuje,
každé dievča on miluje.

2. René Didi
Sokolarstvo to je jeho,
aj rybačka popri brehoch.
René rybu ulovil,
všetkým sa nám pochválil.

3. Tomáš Drobčo
S mobilom sa on rád hrá.
Často sa mu vybíja, preto si
ho dobíja.
Rým ťažko na neho
vymyslieť,
radšej si o ňom len
pomyslieť.

4. Lukáš CUCO Vančík
Učiť sa má, ale načo?
Vypime si radšej dačo!
Vodkou si on hrdlo spláchnie,
a hneď sa do postele bachne.

5. Lukáš Rusko
Na izbe to len tak hučí,
čo sa Lukáš toľko učí.
Ísť na rande: nie, nie,
on má radšej učenie.

6. Patrik Heger
Sľubuje si večer, áno,
zajtra vstanem skoro ráno.
Ale keď mobil velí „vztyk“,
preberie sa až keď triedna robí
naňho krik.
A zasa ako dovtedy,
posledný vbehne do triedy.

7. Tomáš Plenta
Tomáš náš tichý je,
sem – tam si aj vypije.
Slovka z neho nedostane,
zmaturovať je jeho pranie.

8. Ivan Donič
Ivan to je známa tvár,
nazývaný pretekár.
Bruško on pekné má,
cez opasok mu preteká.

9. Vojto Cibulka
Vojto je náš kamarát,
za frajerkou chodí rád.
Do športu on blázon je,
posilňovňu i futbal miluje.

10. Jano Párničan
Jano to je potvora,
každého si doberá.
Na felícii driftuje,
s babami rád flirtuje.
Polonahý pobehuje,
postavu rád ukazuje.

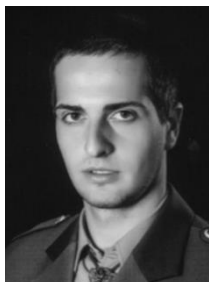
11. Valentín Priehoda

Valentín Priehoda,
sála z neho pohoda.
Trubač on je ale veľký,
zbožňujú ho všetky dievky.
Stále sranduje,
na dievčatá poľuje.

12. Filip Danko

Filip Danko- otec triedy,
jeho pomoc sa nám cení.
Ťaháky on rád píše
na alkohol hľadá skrýše.

13. Matúš Poljak

Matúš náš lesníkom sa chce
stať,
preto s učením nevie prestať.
Občas do posilky zájde,
inokedy zas zhod v lese nájde.

14. Andrej Nosál

Do učenia nemá veľku chuť,
radšej si basketbal zahrá.
Na školu rýchlo zabudnúť,
to je prioritá jeho výhradná.

15. Dominik Porubiak

Na autách on cesty brázdí,
ale radšej po teréne jazdí.
Štvorkolky a autá on miluje,
rád si o nich v časopise listuje.
Pálenkou nás zásobuje,
za chemičkami pobehuje.

16. Paťo Valent

Na motorke Paťo jazdí,
revúcke cesty s chuťou brázdí.
Simonka je jeho žena,
za nič na svete ju nedá.

17. Peťo Slúka

Poľovník veľký je,
vždy si s nami rád vypije.
Majku veľmi rád on má,
vždy sa pri nej červená.

18. Tomáš Kubiš

Tomáško náš rád sa smeje,
autobusom k nám cestuje.
A keď si s nami vypije,
so zástavkou rád sa bije.

19. Ján Gembec

Peniaze on na kôpku dáva,
s frajerkou rád vyvoláva.
Jednotky on zväčša máva,
aj keď sa málo učieva.

20. Jakub Haraga

Kubo veľké prsty má,
Štiavnické Bane si on užíva.
V škole on exceluje,
¾ preferuje.

21. Michal Belička

Miško on rád kone má,
krčmárka nám zaspieva.
S octavkou rád driftuje,
na vysokú cestuje.

Text a foto: 4.B

Vybrali sme z najlepších maturitných slohových prác...

Sociálna internetová sieť - náš sluha či pán? 1

Sociálne internetové siete sú na svete veľmi populárne. Ľudia ich používajú v zamestnaní, škole alebo jednoducho len tak, zo zábavy. Majú veľa výhod, ale aj nevýhod. Doba veľmi rýchlo napreduje. Na internet už nechodíme len preto, aby sme si našli recept alebo otváracie hodiny supermarketov, či adresy firiem. Existujú internetové siete, ktoré nám umožňujú nepretržite komunikovať s priateľmi, označenými ako online. Aby nám nebolo málo, používame webkameru. Ale je to správne?

Priblížme si najpopulárnejšiu sociálnu internetovú sieť na svete – Facebook. Bohatý, chudobný, mladý alebo starý, dnes je tam zaregistrovaný skoro každý. Registrácia je bezplatná a jednoduchá. Tak prečo nie? Dá sa tam nájsť skutočne skoro všetko. Priateľov, spolužiakov, známych, udalosti, fakty, hry, ale za týmto všetkým je skrytý aj zlý dopad Facebooku na spoločnosť. To si ale mnohí uvedomia až neskôr. Preto záleží na každom z nás, ako

sa k tomu postaví. Staneš sa sluhom alebo pánom? Nemyslím si, že každodenné využívanie takýchto internetových sietí je

správne a opodstatnené. Ale čo je potom správne alebo nesprávne? To si tvrdiť nedovolím, iba pripomínam, že to treba brať s rezervou. Ľudia, ktorým sa stal Facebook pánom, si už v reálnom rozhovore z očí do očí skoro nemajú čo povedať. Zaujímajú sa o fotky, príspevky, klebety, kto s kým, kedy, kde... Myslíte si, že hlavným dôvodom je rýchlo napredujúci vývoj doby? Alebo samotným dôvodom sú ľudia? Ja si myslím, že za nezdravým prístupom k internetovým sieťam je človek. Hlavne dnešná mladá generácia, ktorá už ani nevie, čo má spoločné kazeta a ceruzka. Je veľmi smutné, keď mladí študenti, školáci a dokonca aj škôlkári, cez víkend, hneď z rána „naštartujú“ svoj počítač a lenivejú pri písaní a čítaní nezmyslov. Dnes nechodíme zvoníť kamarátovi na dvere, či nepôjde von, ale dohadujeme sa cez internet. Nechodíme sa bicyklovať na školské ihrisko, aby nás spolužiačky obdivovali. Dnes už len „lajkujeme“ fotky polonahých dievčat a klebetíme o nezmyselných veciach. A opäť sa pýtam, či je toto tá správna cesta. Jednoznačne nie! Ale na druhej strane skúsím pouvažovať trochu inak. Internetová sieť si podmanila väčšinu ľudí. A ja sa pýtam, ako sa máme oslobodiť z tých „pomyselných pút“? Nuž, asi len pádom tej veľkej internetovej ríše. Ale keďže ani to nie je reálne, život už nikdy nebude ako predtým. Ale predsa, ak by sa také niečo stalo, možno by sme opäť viac komunikovali, zaplnili detské ihriská, športovali a možno sa na seba aj viac usmievali.

Rudolf Bujna 4.A

Obrázok: http://de.123rf.com/photo_14683242_ein-kaukasischer-mann-angekettet-an-computer-mit-handschellen-ausdruck-sucht-konzept-isoliert-studio.html

Sociálna internetová sieť – náš sluha či pán? 2

Internet. V dnešnej dobe veľmi rozšírený fenomén, ktorý nám pomáha v každodennom živote. Nachádzame „v ňom“ veľa informácií relatívne rýchlo a tým nám šetrí čas. Pomáha udržiavať kontakt s ľuďmi a rozvíja priateľstvá, na ktoré by v reálnom živote nezvýšil čas. Lenže - je úmysel tohto fenoménu len čestný? Alebo nám svojou voľnosťou zväzuje ruky? Dovolím si tvrdiť, že internet je pomaly ale isto súčasťou každej domácnosti. Či už priamo alebo nepriamo. Prichádzame s ním do styku denno-denne v práci, škole... Veková hranica používateľov sa znižuje. Už malé deti si sadajú za počítač, aby si zahrli nejaké

„online“ hry. Študenti hľadajú referáty a dospelí vybavujú e-maily. V časoch nie až tak dávnych, sme používali na kontakt listy alebo pohľadnice. Táto komunikácia však bola dosť zdĺhavá. Sociálne internetové siete tento čas drasticky zredukovali. Niečo, čo trvalo aj týždeň, dnes trvá len pár sekúnd. Ďalšou výhodou je fakt, že je to zadarmo. Dostupnosť informácií, ktoré získame v priebehu „ pár kliknutí“, nám tiež šetrí čas. Veď si predstavte , že máte ísť do knižnice, nájsť správnu knihu a prečítať ju. Preto musíme uznať (najmä žiaci), že sociálne siete nám naozaj dokážu slúžiť. Lenže, dokážu nám naozaj iba

slúžiť? Veď vieme, že nie je všetko zlato čo sa blyští. Čím viac času trávime na internete, tým sa oň v reálnom živote vlastne ukracujeme. Facebook, skype... a mnohé ďalšie sociálne siete, nám

dovoľujú byť v kontakte s hocikým a nezáleží na vzdialenosti. Trávime svoj čas písaním s ľuďmi, ktorí sú od nás vzdialení stovky kilometrov, lenže tým strácame čas byť s ľuďmi, ktorí sú v našej blízkosti. A tu vidím iróniu sociálnej siete – so vzdialenými nás spája, s blízkymi rozdeľuje. Reálny život je potláčaný fikciou. Často žijeme vo víre imaginárnych priateľstiev, ale v skutočnosti by sme ich spočítali na prstoch jednej ruky. Preto sa pýtam: nastavujú nám sociálne siete tie správne ľudské a morálne hodnoty? Sú pre

nás prínosom? Odpoveď by určite nebola iba jedna. Záležalo by od uhla pohľadu. Podľa môjho názoru je sociálna internetová sieť prínosom, lenže všetko má mať svoje hranice. Každý si musí uvedomiť, čo je správne a „zdravé“ a čo nie. Každý sme si pánom svojho osudu, času a šťastia. Myslime na svoj skutočný život a nechajme sa ovplyvňovať len svojím rozumom.

Dominik Porubiak 4.B

Obrázky: <http://mashable.com/2012/11/01/facebook-timeline-single/>
<http://www.baby-zeit.de/themen/audio/computer.php>
<http://olgina67.livejournal.com/115594.html>

I malé meškanie môže spôsobiť veľké problémy

Dochvíľnosť nikdy nebola mojou silnou stránkou. Práve naopak. Už od mala som nevnímala, ako čas rýchlo letí a aké je dôležité dostaviť sa na určité miesto načas. No aj napriek tomu sa už devätnásť rokov predieram životom, aj keď som všade o pár minút neskôr.

To, že meškanie nemôže byť správne, som si začala všimnúť ráno, keď ma mamina vodila do škôlky a potom sa rýchlo ponáhľala do práce. Bola som však malá a nedokázala som si vysvetliť, prečo to dospelí berú tak vážne a aké následky môže mať aj malé meškanie. Postupom času mi to ale všetko do seba zapadá ako puzzle. Začalo to vtedy, keď som v prvej triede dostala svoj vlastný kľúč od domu. Hrdo som ho nosila na krku. Neuvedomovala som si, že spolu s ním prišla aj väčšia zodpovednosť. V jeden deň, keď som už nebola odkázaná na vchodový zvonček, ma mamina pustila na pár hodín

von. Upozornila ma, že o šiestej hodine musím byť bezpodmienečne doma. So slovami „áno mami, neboj“, som utekala za kamarátmi.

Na vedľajšom dvore sme počas hrania a zábavy zabudli, že za pár minút sa blíži večierka. Ani obloha nám v letných dňoch nenaznačila, že sa blíži večer. Svoju maminu som v ten večer ešte takú ustráchanú nevidela. Prišla som samozrejme neskoro a okrem toho, že som si vypočula karhanie, prišlo naštrbenie dôvery. To bol, verte mi, veľmi zlý pocit. Po prvom stupni na základnej škole prišiel stupeň druhý. Človek má pocit, že je neohrozený, a preto nikoho pár minút nezabije. Aj keď som sa ráno povinne budila na budík, často som meškala na vyučovanie. Nebola to

takzvaná „ľajdáckosť“, len môj životný štýl. Neskôr mi žiacku knižku plnili poznámky kvôli neskorým príchodom. Základná škola ale stále bola pre mňa rajom na zemi. Horšie prišlo neskôr. Začala som študovať na strednej škole v Banskej Štiavnici a dochádzam každý deň. Tu nastal ďalší problém – autobus. Ako správna baba si musím dať na seba záležať a chcem, aby môj výzor bol bezchybný, ráno mi zostáva málo času. Veľmi dlho sa „šišmem“, a preto autobus aspoň raz do týždňa nestíham. Ale to už nie je základná škola, kde sa privrú oči, a preto mám povest nespoľahlivého človeka. Urobila som si vodičský preukaz a kúpila auto. Mnohí si mysleli, že teraz bude všetko iné, ale opak je pravdou a priznávam, že tým nerobím práve najlepší dojem. Dúfam, že zmena nastane, keď začnem pracovať. Keďže ide o zárobok, človek si rozmyslí, či bude meškať. K práci majú ľudia väčší rešpekt, ako som si všimla aj ja pri prázdninových brigádach. Musím objektívne povedať, že tam som nikdy nemeškala. Mojm rozprávaním chcem len potvrdiť, že meškanie môže spôsobiť veľké problémy. Ja som na to doplatila svojou malichernosťou a teraz som mnohým

ľuďom trňom v oku. Dnes už viem, že nič netreba brať na ľahkú váhu, lebo pár minút niekedy znamená viac, ako si vieme predstaviť.

Silvia Vargová, 4.E

Obrázok: <http://www.fotocommunity.de/pc/pc/display/15876019>
<http://edithnebel.wordpress.com/2010/04/21/wenn-fruh-um-sechs-das-chaos-tobt/>

GALÉRIA NAJLEPŠÍCH - BLAHOŽELÁME!

Ďakujeme za vzornú reprezentáciu školy

OBVODNÝ ÚRAD, BANSKÁ BYSTRICA
CENTRUM VOLNÉHO ČASU - JUNIOR, BANSKÁ BYSTRICA
KRAJSKÁ KOMISIA SOČ - BANSKOBYSTRICKÝ KRAJ

DIPLOM

získava

Jozef Rozkošný
Stanislav Nosál'

ZA **1.** MIESTO

V KRAJSKEJ PREHĽADKE SOČ
SÚŤAŽNÝ ODBOR 07 - PŮDOHOSPODÁRSTVO
(POLNOHOSPODÁRSTVO, LESNÉ A VODNÉ HOSPODÁRSTVO)

BANSKÁ BYSTRICA 12. APRÍL 2013

Mgr. Ingrid Haringová
vedúca odboru školstva OÚ

Mgr. Katarína Búrsová
nadielka CVC - JUNIOR

Mgr. Viktor Šokot'ko
predseda KK SOČ

SPOJENÁ ŠKOLA BANSKÁ ŠTIAVNICA
udeľuje

DIPLOM

MIROSLAVE TOMÁŠOVEJ

za
2. miesto

v obvodnom kole Olympiády
v nemeckom jazyku - kategória 2D

Mgr. Zita Trásková
predsedkyňa obvodnej komisie
a odbornej poroty

PhDr. Viera Gregátová
nadielka školy

Banská Štiavnica, 23. január 2013

SPOJENÁ ŠKOLA BANSKÁ ŠTIAVNICA
udeľuje

DIPLOM

PETROVI MUDRONČIKOVI

za
2. miesto

v obvodnom kole Olympiády
v anglickom jazyku - kategória 2D

Mgr. Ján Kaudrčan
predseda obvodnej komisie
a odbornej poroty

PhDr. Viera Gregátová
nadielka školy

Banská Štiavnica, 16. január 2013

MINISTERSTVO ŠKOLSTVA,
VEDY, VÝSKUMU A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Slovenská komisia Biologickej olympiády
udeľujú

DIPLOM

za 3. miesto

v celoštátnom kole 47. ročníka Biologickej olympiády
v školskom roku 2012/2013, ktorý získava

Attila Balogh

v kategórii A, projektová časť

Dušan Čaplovič
minister školstva, vedy, výskumu a športu
Slovenskej republiky

doc. Miroslava Slaninová, PhD.
predsedníčka SK BiO

6. – 8. apríla 2013, Bratislava

Vlastná Vlastná tvorba

Plameň nádeje

Už som sa konečne zmieril s tým, že o mňa nestojíš.
Už ten plameň nádeje vyhasínať začal.
A v tom si prišla akoby nič.
A horúci popol začala si rozfúkavať a plameň sa znova z neho stal.

Plameň nádeje vo mne opäť horieť začal
a ja som ako blázon dúfal,
že tento raz to vyjde.
Ale keď sa zamýšľam, len ako tvoj ďalší žart mi to príde.

Tomu plameňu nádeje si kyslík vzala,
on dusiť sa vo mne začal.
A ty si mi len najavo dala,
že to som len ja také sny mal.

Jakub Badrna, 1.E

Obrázok: <http://obrazky.4ever.sk/tag/173/plamen>

Les Les

- tá neskutočná krása, ktorá je rozlohou tak obrovská
- tá neskutočná krása, v ktorej cíti sa byť bohatý každý človek
- tá neskutočná krása, v ktorej cíti sa v bezpečí každá zver
- tá neskutočná krása volá sa LES

- prečo tú neskutočnú krásu ľudská ruka ničí?
- prečo jej nie je ľúto, že božskú prácu ničí?
- prečo si ľudská ruka neuvedomí, že seba ničí?
- či až keď seba zničí uvedomí si, že ona sama seba zničila ?

- preto chráňme si svoju prírodu krásnu
- nedovoľme ju zničiť ľudom, ktorí bohužiaľ ešte nedospeli
- ktorí si ešte neuvedomili , že bez prírody neboli by sme ani my
- ľudská generácia, ktorá nosí prírodu v srdci

Les v srdci Les v srdci

- už od malička cítil som, že v srdci tlačí ma láska veľiká
- tá láska zo mňa napokon urobila človeka
- tá láska naplňala ma každý deň pohľadom z obloka
- tá láska v srdci bola príroda pre mňa najdrahšia
- ešte som ledva zmysluplnú vetu povedal
- a už som si prechádzku po lese vypýtal
- príroda bola a bude pre mňa vždy všetkým
- preto som už od malička vedel, že moje povolanie stane sa lesník

Priatelia sú iba osoby čo sa mocú v našom okolí a živote? No to teda nie sú! Priatelia, tí nás vždy rozveselia, vždy nám pomôžu v ťažkostiach, dávajú nám úsmev a oporu...

Nieko má možno sto, iný zas päť priateľov. Na počte ale vôbec nezáleží, hlavne že sú. Po boku tých najvernejších priateľov vždy máš, tým vždy veriť môžeš. Na tých vždy spoľahnúť je, i keď sa niekedy nezhodnete. Tých nezhôd býva viac, ale správni priatelia si vždy odpustíť dokážu. Ale čo ak malér sa stane? Keď sa na nás priateľ vybodne? Tak to teda určite nie je ten pravý! No ale aj ten, čo sme mu skutočne verili, môže zlyhať. A keď zlyhá, tak si začneme uvedomovať, koľko dobrého sme im dali. Bolo toho toľko, že sa ani spomenúť na to nedá. Keď si dáme tú námahu a začneme spočítavať 100x šťastie a 100x smola, tak sa dozvieme, že raz sme dolu a raz zas hore. Keď sme hore, priateľov vtedy veľa máme. Vtedy každý si nás váži, radosť žiť je vtedy. Ale keď pomaly padať dolu začneme, tak sa začnú priatelia pomaly rozchádzať. Rozchádzajú sa, akoby nás nikdy nepoznali. A naraz, keď sme na úplnom dne zostali stáť, zrazu nikoho vôkol nás niet. Prečo? Kde sú všetci? To je celkom dobrá otázka. Oni sú zalezení kdesi v diaľke a čakajú kým sa nám nepodarí aspoň trochu vyšplhať na hor. Keď sa čo i len o kúsok nahor

dostaneme, už sa opäť hrnúť začnú. V tej chvíli sme zase pre nich tí najlepší. Milí sú k nám a o odpustenie nás prosia. Samozrejme, že im odpustíme, nedokážeme byť na niekoho nahnevani. Aj ja som už raz taký, neviem po kom mám túto, možno hlúpu vlastnosť.... Odvtedy, čo im je odpustené, sú zrazu tí najlepší priatelia na svete. Prosia ma, aby som zabudol na to zlé čo mi spravili, aby

som sa už na nich nehneval. Priatelia sme opäť veľkí, ale už si na nich pozor dávam. A teraz si kladiem otázku. Prečo nevydržali so mnou aj v tej ťažkej chvíli? Veď každá búrka raz prejde. Vždy sa opäť vyčasi na krajšie časy. Každý z nás musí touto búrkou prejsť, aby spoznal tých pravých priateľov. I keď nás niektorí zradili, stále sú to priatelia. Tí, čo sa ospravedlniť prišli, si zaslúžia našu dôveru. Ale tí, čo ani kúsok odvahy v sebe nenašli, aby sa nám do očí pozreli, tak takí priatelia si ani pozdrav od nás nezaslúžia. Svet je zvláštny, ale vďaka priateľom je krajší, mnohokrát je zvláštny práve vďaka nim.

J. Badrna, 1.E

Obrázok: http://webshop.vda.de/QMC/product_info.php?cPath=38&products_id=68,
<http://www.vanderbilt.edu/alcohol/for-students/how-to-help-a-friend>

Svet okolo mňa

Už ste si niekedy položili otázku: „Aký je dnešný svet okolo nás?“ Zvrátený, nekompromisný, no tiež milý a láskavý a plný krásnych vecí. Aj keď mi často kladie polená pod nohy, nie je to vždy také zlé, ako to vyzerá. Veď kde inde by som sa mohol tak dobre zabávať, smiať sa, ak nie

tu? Keď som bol malý, všetko okolo mňa bolo iné. Svet sa mi zdal krásny, bol pre mňa tajomstvom a všetko bolo také záhadné. No s pribúdajúcimi rokmi ho začínam chápať úplne inak. Už nie som ten krpec, ktorý všade chodil v sprievode rodičov. Stávam sa dospelým a svet okolo mňa sa pomaly začína meniť. Už to nie je len zábava, ale aj stres, povinnosti a ostatné problémy, ktoré pribúdajú s vekom. Pomaly, ale isto sa všetko mení.

Najlepší ľudia na celom svete sú priatelia, ktorí mi dokážu dať energiu a povzbudiť ma. Nemať priateľov znamená byť sám a keď je človek sám, cíti sa zle. Dnes sú ľudia

ziskuchtiví, ženú sa za bohatstvom, nehľadajú pri tom na ostatných, nevnímajú ich bolesť a trápenie.

V dnešnom svete plnom vojen, prírodných katastrof a vrážd chcú mať všetci čo najviac peňazí a sily, a to aj na úkor priateľstva a lásky. Ja taký nechcem

byť. Veď načo by mi bolo bohatstvo, sláva a moc keby som nemal priateľov a ľudí, o ktorých sa môžem oprieť???

Tomáš Pichler, 1.B

Obrázky: <http://www.fotocommunity.de/pc/pc/display/17924581>
<http://www.wallpaper-photo.ru/de/preview.php?hd=12568>
http://littlemouse200255.blog.de/2007/09/23/was_nettes~3027942/
<https://www.facebook.com/EineWeltOhneFreundeIstKeineWelt>

Môj školský deň

Je trištvrte na osem a ja prichádzam na školský dvor. Cez obrovské drevené dvere vchádzam do školy a pokračujem chodbou

smerom ku skrinkám. Prichádzam k svojej skrinke, odomykám ju, prezúvam sa a vyzliekam si bundu.

Je pondelok 8. apríla. Mierim do 1.B triedy, ktorá sa nachádza pri zborovni. Čaká ma prvá hodina, botanika. Počas cesty do triedy stretávam davy študentov presúvajúcich sa do svojich tried. Medzi nimi sú kamaráti, kamarátky, ba aj

spolužiaci. Prichádzam k mojej triede, vchádzam dnu a pozdravím sa. Sem – tam aj niekto odpovie. Sadnem si na svoje miesto a vybaľujem knižky, aby som si pozrel, čo sme naposledy preberali. Veľa ľudí sa učí, pretože ešte neboli odpovedať a majú ten typický zlý pocit, že sú na rade. Zvoní. O minútu nato vchádza do triedy pani profesorka. Bude skúšať. Ako vždy. Pozdraví nás, sadne si za stôl a zapíše chýbajúcich. A je to tu, berie si do rúk jej notes, aby si mohla vybrať ďalšiu obeť. „Mihálik, podťe“, vykrikla a celej triede padol kameň zo srdca, teda až na mňa. Našťastie som sa učil a dostal som dvojku. Poteší, najmä z botaniky. Zvyšok hodiny sa vleče pomaly.

Konečne zvoní, máme desať minút relatívneho pokoja. Nasledujúce hodiny prebiehajú rýchlejšie, atmosféra je uvoľnenejšia a všetci sa tešia na obed.

Po hodinovej obednej prestávke sa študenti vracajú späť do školy. Poobedňajšie hodiny sú vždy najhoršie. Na každom je vidieť únava a nechúť do učenia. Dokonca i na učiteľoch.

O štvrtej hodine poobede zvoní posledný zvonček a všetci študenti sa ponáhľajú preč zo školy, akoby ich tam mučili.

Bol to veľmi dlhý deň, plný stresu a písania. Zajtra nás to čaká znova. Ponáhľanie sa na vyučovanie, skúšanie a nervy z testov. Áno, takto to prebieha každý deň. A potom nech niekto hovorí, že nám je v škole dobre a máme pokoj!

Text a foto: Z. Mihálik 2. B
Obrázky: http://www.dradio.de/dkultur/sendungen/freispiel/1289794/bilder/image_main/

Môj prvý narodeninový srnec

V jedno nádherné, voňavé slnečné ráno, otec naštartoval džíp a opýtal sa ma, či sa nepôjdem popozerať do lesa. Potešil som sa a hneď som začal chystať veci. Mama nám na cestu uvarila čaj a zabalila čerstvo upečené koláče. Poobliekali sme sa, otec zobral guľovnicu ráže 9,3x62 a vybrali sme sa do lesa. Auto sme nechali pri ceste do nášho revíru a išli sme skontrolovať soleniská a krmelce, aby sme na najbližšej schôdzi mohli poľovníkom navrhnúť, čo treba popravovať a zrekonštruovať. Prechádzky lesom mám veľmi rád, a to hlavne vtedy, keď nám praje aj počasie. Som rád, že ma moji rodičia viedli k tomu, aby som spoznával krásy prírody. Pri prechádzaní poslednej časti nášho lesa sme zachytili celkom slabý pohyb v zelinách pod lesom. Keď sa lepšie pozriem ďalekohľadom, vidím hlavu s krásnym parožíom. Pohľady sa nám stretli, nespúšťa zo mňa oči a chystá sa odskočiť. Pomaly cúvame späť do lesa, cítim vôňu dozrievajúcich sa malín. Dostal som sa na miesto, odkiaľ by som mal mať dobrý výhľad. Pri nakuknutí spoza rohu sa na mňa díva srna. Čo sa mi sníva? Veď to bol

srnec. Teraz som ho videl z väčšej vzdialenosti. Dušu mi hladí dobrý pocit a teplé lúče hrejivého slnka. „Tak sem prideme aj pred západom slnka“, poznamenal ocko a pomaly sme sa vracali k autu. Ale čo čert nechcel! Na oblohe sa začali tvoriť mraky, ktoré predpovedali, že nastáva nepríjemné búrkové obdobie. Trvalo neuveriteľné tri týždne. Mne sa však zdalo, že trvá celú večnosť. Roľa bola zarastená bodliakmi, tráva sa ešte viac zazelenela a podrástla. V takejto vysokej tráve uvidíme srncovi ledva uši. Celý dopichaní od bodliakov a komárov pozorujeme okolie. Mlčky dúfam, že ho konečne uvidím. Veď už aj počas spánku o ňom premýšľam a poľujem. Slnko ešte ani nezapadlo, posledné lúče hladia luk, vetrik mierne pofukuje, keď zrazu otec povie: „Ty choď tam na ten sedák a ja dolu na náš posed.“ Mlčky sa blížim na stanovené miesto a pomaly sa usadím na sedák. Najtichšie ako sa len dá sa otáčam na strome. Praskot sa približuje a ja vidím chrbát lanštiaka. Prešiel ponad mňa a zmizol v húštine. Po necelej štvrthodine sa pozerám smerom k lesu a čo nevidím? Môj srnec vychádza, pomaly kráčajúc smerom ku mne. Keď prešiel asi desať metrov, mal som už prst položený na kohútiku. Zreteľne som počul tlkot svojho srdca. Zadržal som dych a vtedy podvečerné ticho preťal môj prvý výstrel. Kolená sa mi tak roztriasli, že som ledva zišiel zo stromu. O chvíľu bol pri mne otec s nedočkavou otázkou: „Kde ho máš?“ Vo chvíli, keď som ho uvidel z tesnej blízkosti, som sa potešil ešte viac. Bol prekrásny. Otec mi pogrataloval a spoločne sme srncovi vzdali poctu. Posledný hryz srncovi a zálomok mne. Srnec zaujme čestné miesto medzi mojimi prvými trofejami. Za môj najkrajší poľovnícky zážitok ďakujem najmä môjmu ocovi a Diane, že ma tak štedro obdarovala k mojím narodeninám.

Text a foto: Erich Lindák, 1.E

Môj názor na drogy...

Popri nikotíne je u nás alkohol „legalizovanou“ drogou. Dostať ho prakticky vždy a všade. Preto sa nemožno čudovať, že počet tých, ktorí ho konzumujú, hrozivo narastá. Alkohol je na Slovensku drogou číslo jedna. Na každého obyvateľa ročne pripadá približne 9 – 10 litrov tvrdého alkoholu, čo nás radí na popredné miesta v Európe. Zneužívanie tejto nebezpečnej drogy sa rozširuje aj medzi mladistvými. Počet mladých ľudí, ktorých musia v dôsledku otravy alkoholom hospitalizovať sa v uplynulých rokoch zdvojnásobil. Alkohol má vysoké riziko závislosti. Pri jeho pravidelnej konzumácii hrozí poškodenie orgánov, hlavne pečene a zvyšuje sa riziko rakoviny.

Tomáš Pichler, 1.B

Môj názor na drogy...

je taký, že drogy neznášam, či už sú to cigarety, alkohol alebo iné drogy. Ja viem, že veľa ľudí fajčí, pije, droguje a vôbec si neuvedomujú ako im to škodí. Dnes je taká doba, že fajčia a pijú 13 – 14 ročné deti, ktoré si myslia, že keď pijú a fajčia, tak sú frajeri. Ale nevedia, že môžu zomrieť na rakovinu. Podľa mňa sú títo ľudia hlúpi a vôbec si nevedia vážiť zdravie.

Tomáš Lehocký, 1.B

Príbeh narkomana

**Pestoval díler marišku,
sfetoval Jožka aj Aničku.
Z Jožka sa nám feťák stal,
na drogy úspory dal.**

**Peniaze sa pomíňali
a krádeže pribúdali.
Polícia ho chytila,
na liečenie dosadila.**

**Prežíval tam muky strašné,
vyliečil sa je to jasné.
Po rokoch sa znova vrátil,
Do života sa zaradil.**

**Teraz žije život krásny,
je s rodinou a je šťastný.**

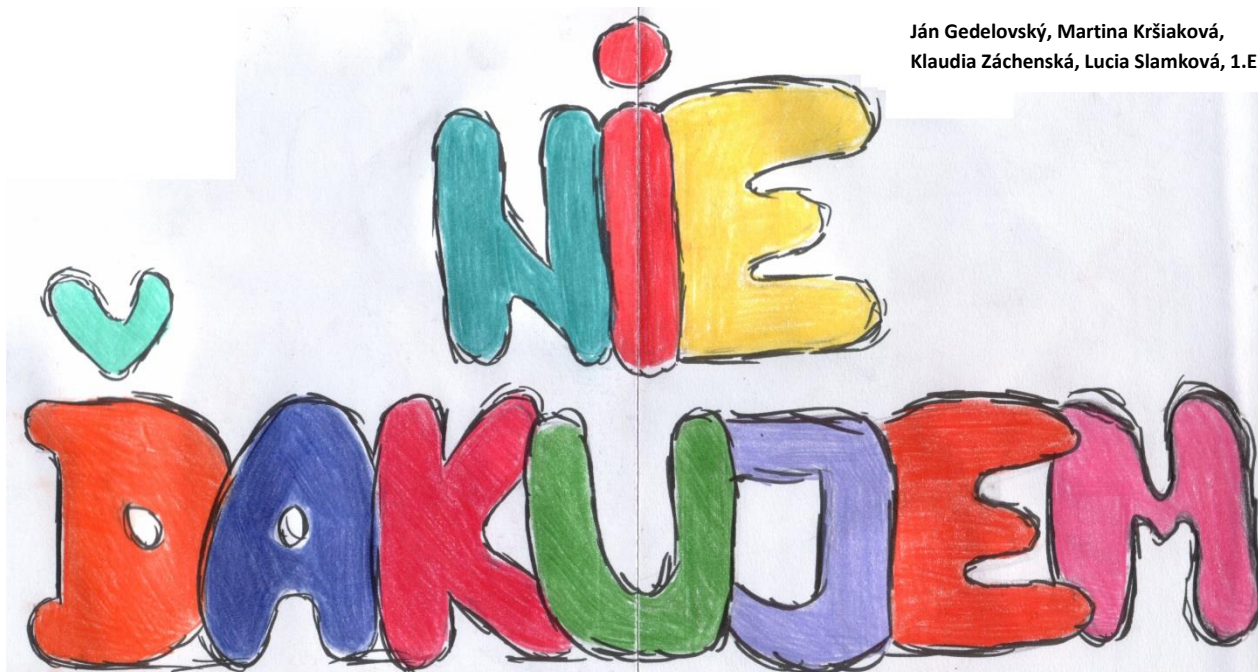
Peter Mudrončík, 1.B

Ilustrácie: Tomáš Lehocký, Peter Mudrončík, 1.B

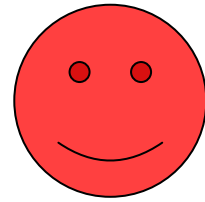

Ján Gedelovský, Martina Kršiaková,
Kludia Záchenská, Lucia Slamková, 1.E

JAHODOVÝ KOPČEK

Krásny, slnečný, prvomájový deň, sme sa dohodli, že si ho spríjemníme inak ako sedením nad hrbou učebníc. Keďže voľný deň tento rok pripadol na stredu, už v utorok večer sme začali s prípravou nášho kopčeka. Na jahodový kopček sme potrebovali: skaly, zeminu – veľmi kvalitnú nám dodala Julka Kašiarová, hnojivo a samotné sadeničky jahôd. Skaly nám zaobstarali silní chalani Marcel Ferenc a Peter Gereg, ktorí sa tiež s radosťou zapojili. Keď sme už mali všetko potrebné k práci, mohli sme začať. Skaly sme poukladali do tvaru kruhu. Zasypali sme

ich zeminou a hnojom a na to sme poukladali ďalšie skaly, medzi ktoré sme dali jahody. Takto sme pokračovali ďalej, až kým sa náš jahodový kopček neskladal z troch vrstiev skál. Na vrch kopčeka sme dali jednu skalú. Po nasadení jahôd sme ich poliali, aby sa prijali. Náš kopček plánujeme v budúcnosti vylepšovať, a preto ešte chceme skaly natrieť na bielo, aby lahodil každému očku, ktoré pôjde okolo. Chystáme sa oň starať celé 4 roky, aby sme si jeho plody mohli vychutnávať dosýta. Náš jahodový kopček sme robili s úsmevom na tvári, tešiac sa pritom z každej minúty, lebo sme to robili s tým pocitom, že robíme niečo užitočné a nesedíme len na izbe pri počítači. Na

druhý deň sme išli náš kopček pozrieť. Jahody sa nám zodvihli a oživil. Za prežitie tohto krásneho dňa by sme mali poďakovať našej pani profesorky Idke, ktorá pre nás vždy niečo pekné vymyslí.

Text a foto: Kristína Orovčíková, Dominika Bublíniová,
Lucia Slamková, 1.E

Kto je to?

4. (posledná) časť
Ach, ako ten čas
letí. Pre Letokruhy
zalistovali naši
učitelia vo svojich
albumoch s fotkami.

1.

2.

3.

4.

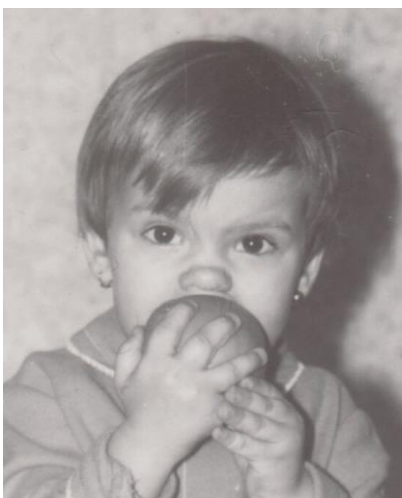
5.

6.

7.

8.

Správne riešenie nájdete na poslednej strane

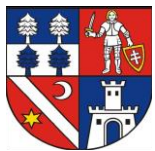

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SOŠL B. Štiavnica

Redakčná rada: Eleonóra Valovičová, Jana Lavríková, Denisa Prokeinová

Spolupracovali: Michal Salva, Tomáš Lehocký, Erich Hoos, Veronika Dudíková, Petra Kyjovská, Nina Hoduliaková, Miroslava Tomášová, Peter Lacko, Iveta Mlynáriková, Darina Šemodová, Kristína Orovčíková, Janka Bernáthová, Valentín Priehoda, Kristína Tonhajzerová, Ondrej Halan, Michal Petráš, Borislav Peciar, Miroslava Paulína Kremlová, Alexandra Mesterová, Marek Šurina, Ida Hradilová, Kevin Tartott, Patrik Šulek, Daniel Cagáň, Dominika Bubelínyová, Kristína Cstotosová, Tomáš Macko, Mgr. Šípková, Mgr. Snopčoková, Mazan, Filip Majerský, Diana Zajková, Michaela Maceková, Norbert Soročina, Barbora Klimová, Ján Melich, Ivan Donič, Rudolf Bujna, Dominik Porubiak, Silvia Vargová, Ján Kotlár, Katarína Gáliková, Dominika Moravíková, Jakub Badrna, Dominik Šípka, Tomáš Pichler, Zdenko Mihálik, Erich Lindák, Peter Mudrončík, Ján Gedelovský, Martina Kršiaková, Klaudia Záchenská, Lucia Slamková, František Černotka, Alexandra Černotková, Miroslav Uhrin, Vladimír Herda

Jazyková úprava: Mgr. Jana Lavríková, Mgr. Denisa Prokeinová

Za materiálnu podporu ďakujeme: SOŠL B. Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 27. 05. 2013

Náklad: 80 kusov

LETOKRUHY

Kto je to? Riešenie zo strany 51:

1. František Černotka, 2. Peter Lacko, 3. Denisa Prokeinová, 4. Alexandra Černotková, 5. Miroslav Uhrin, 6. Vladimír Herda, 7. Jana Lavríková, 8. Iveta Mlynáriková